

Όποιος θάβει τα δικά του χαρίσματα, αρχίζει να ζηλεύει τους άλλους και βασανίζεται

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

-Γέροντα, πως θά βοηθηθή κάποιος που ζηλεύει νά ξεπεράση τήν ζήλεια;

-Αν γνωρίση τά χαρίσματα μέ τά όποια τον έχει προικίσει ό Θεός καί τά αξιοποίηση, τότε δέν θά ζηλεύη και ή ζωή του θά είναι Παράδεισος. Πολλοί δέν βλέπουν τά δικά τους χαρίσματα· βλέπουν μόνον τά χαρίσματα των άλλων καί τούς πιάνει ή ζήλεια. Θεω ρούντον εαυτό τους αδικημένο, μειωμένο, κι έτσι βασανίζονται καί κάνουν τήν ζωήτους μαύρη.

«Γιατί αυτός νά έχη αυτά τά χαρίσματα κι εγώ νά μην τά έχω;», λένε. Μά εσύ έχεις άλλα χαρίσματα,εκείνος άλλα. Θυμάστε τον Κάιν και τον Άβελ; Δέν έψαξε ό Κάιν νά βρή τά δικάτου χαρίσματα, αλλά κοιτούσε τά χαρίσματα τού Άβελ· οπότε καλλιέργησε τονφθόνο προς τον αδελφό του, μετά τά έβαλε καί μέ τον Θεό καί τελικά από τονφθόνο έφθασε στόν φθόνο. Καί μπορεί αυτός νά ειχε περισσότερα καί μεγαλύτερα χαρίσματα από τον Άβελ.

- Γέροντα, πώς μπορεί κανείς, οταν βλέπη τά χαρίσματα των άλλων, νά μή ζηλεύη,αλλά νά χαίρεται; - “Αν αξιοποιή τά δικά του χαρίσματα καί δέν τά

θάβη,τότε θά χαίρεται μέ τά χαρίσματα τών άλλων. Χρόνια τώρα βλέπω εδώ μία αδελφή τίφωνή έχει, τί ευλάβεια, καί δμως δέν πάει νά ψάλλη. Καί επειδή τό δικό της χά ρισματό θάβει καί δέν ψάλλει, μαραζώνει, οταν άκούη τήν άλληπού δέν έχει καί τόσο καλή φωνή νά ψάλλη. Δέν σκέφτεται δι τι σ' αυτήν έδωσε όΘεός καλύτερη φωνή, αλλά δέν τήν καλλιεργεί.

Γι' αυτό, λέω, ό καθένας νά ψάξη νά δη μήπως τό χάρισμα πού βλέπει στόν άλλον καί τό ζηλεύει τό έχει και αυτός, αλλά δέν τό καλλιεργεί, ή μήπως ό Θεός τοῦ έδωσε άλλο χάρισμα. Γιατί ό Θεός δέν αδικεί κανέναν στόν καθέναν έχει δώσει ένα διαφορετικό χάρισμα πού θάτον βοηθήση στην πνευματική του πρόοδο.

Όπως ό ένας άνθρωπος δέν μοιάζει μέ τον άλλο, έτσι καί τό χάρισμα τοῦ ενός δέν μοιάζει μέ τοῦ άλλου. Προσέξατε καμμιά φορά τά άγριομπίζελα πού έχετε εκεί κάτω στόν φράχτη; Όλα είναι από μία ρίζα, αλλά έχουν διαφορετικά χρώματα καί τό ένα είναι πιο όμορ φο από τό άλλο. Καί όμως τό ένα δέν ζηλεύει τό άλλο... Τό καθένα χαίρεται μέ τό χρώμα πού έχει. Βλέπετε καί τά πουλιά; Τό καθένα έχει τήν χάρη του, τό δικό του κελάηδημα.

Άς βρή λοιπόν ό καθένας τά χαρίσματα πού τοῦ έδωσε ό Θεός, άς δοξάζη τον Καλό Θεό, όχι εγωιστι κά, φαρισαϊκά, αλλά ταπεινά, αναγνωρίζοντας δι τι δέν έχει άνταποκριθή στις δωρεές τοῦ Θεού, καί άς τά αξιοποίηση στο εξής.

Διάλογος με τον Άγιο Παΐσιο